

Sygn. akt I C 470/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSO Adam Maciński

Protokolant : Robert Purchalak

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa D. Ł. i H. Ł.

przeciwko (...) sp. z o.o. w P.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) sp. z o.o. w P. na rzecz powodów D. Ł. i H. Ł. solidarnie kwotę 239.250 zł (dwieście trzydzieści dziewięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27.03.2012 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 19.180 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 27 marca 2012 r. powodowie D. Ł. i R. Ł. wniesli o zasądzenie na ich rzecz od strony pozwanej (...) sp. z o.o. w P. kwoty 239.250 zł (k. 2, 233) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powodowie podali, że dochodzą od pozwanej spółki zapłaty w/w kwoty na swoją rzecz na podstawie art. 494 k.c., z tytułu zwrotu ceny za dwa zbiorniki do przechowywania chemikaliów kupione przez nich w dniu 18 listopada 2011 r. Powodowie wskazali, że strona pozwana skutecznie odstąpiła od powyższej umowy sprzedaży, jednak odmówiła zwrotu spornej kwoty wpłaconej przez nich tytułem zapłaty części ceny.

W odpowiedzi na pozew (k. 104 i n.) strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że otrzymała od powodów kwotę 239.250 zł w wykonaniu przez nich umowy kupna-sprzedaży z 18 listopada 2011 r. Pozwana spółka potwierdziła również, iż z uwagi na niezapłacenie przez powodów całej ceny, w umówionym terminie skutecznie odstąpiła od umowy sprzedaży. Pozwana spółka zarzuciła przy tym, że w związku z bezumownym korzystaniem przez powodów ze zbiorników opisanych w pozwie w okresie od 8 września 2010 r. do 8 lutego 2012 r., obciążzyła ich z tego tytułu kwotą 425.000 zł, którą potrąciła z wierzytelnością powodów dochodzoną pozwem.

W piśmie procesowym z dnia 22 czerwca 2012 r. (k. 118 i n.) powodowie podali, że przed zawarciem umowy sprzedaży strony łączył stosunek użyczenia w/w zbiorników, a w konsekwencji pozwanej spółce nie przysługiwało wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z tych rzeczy. Ponadto powodowie podali, że strona pozwana nie wykazała w jaki sposób dokonała wyliczenia przedstawionej do potrącenia kwoty, a nadto powyższa kwota została znacząco wygórowana, mając na uwadze cenę jej zakupu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W pierwszej połowie 2010 r. powódka D. Ł. wraz z mężem R. Ł., w związku ze zmianą profilu prowadzonej działalności gospodarczej, podjęli decyzję o nabyciu do zakładu produkcyjnego (...) w P. koło O. dwóch zbiorników do przechowywania komponentu do produkcji (...), tzw. p., należących do B.P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) (...)” w G..

W tym okresie powodowie w ramach działalności gospodarczej współpracowali z J. K., prezesem zarządu i głównym udziałowcem (...) sp. z o.o. w P. i (...) sp. z o.o. w S.. W pierwszej połowie 2010 r. należąca do J. K. (...) sp. z o.o. w S. była u powodów zadłużona na kwotę około 300 tysięcy zł z tytułu dostawy towarów.

W związku z planami powołania przez strony spółki do produkcji (...), a także chęcią uzyskania przez J. K. faktury kosztowej oraz ewentualnie zamierzeniami rozliczenia długu w/w spółki (...) poprzez jego redukcję w zamian za przeniesienie zbiorników, powodowie D. Ł. i R. Ł. wspólnie z J. K. podjęli decyzję, że w/w zbiorniki do przechowywania p. zostaną zakupione formalnie przez pozwaną spółkę (...) sp. z o.o. w P., natomiast zostaną dostarczone bezpośrednio do siedziby firmy powodów w P. koło O.. W przypadku założenia spółki w/w zbiorniki miały zostać wniesione do niej w formie aportu przez stronę pozwaną, w przeciwnym przypadku własność zbiorników miała zostać przeniesiona na powodów w zamian za redukcję długów spółki (...).

W dniu 6 czerwca 2010 r. B. P., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) – (...)” w G. sprzedał pozwanej (...) sp. z o.o. w P., reprezentowanej przez prezesa zarządu J. K. dwa zbiorniki, w tym zbiornik (...) o numerze fabrycznym (...) (...) (dodatkowy numer (...)) i zbiornik (...) o numerze fabrycznym (...) (...) (dodatkowy numer (...)), pojemności 30 m³ każdy wraz ze stacją mieszania p. za cenę w wysokości 155.000 zł netto plus VAT.

(Dowód: zaświadczenie, k. 36; umowa sprzedaży, k. 37-39; protokół, k. 40; zestawienia wraz z fakturami VAT, dokumenty WZ, k. 41-83; odpis z KRS, k. 109-112; akta Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. o sygn. X Gc 880/11; akta Ds. 1572/11; zeznania świadka B. P., k. 200-201; przesłuchanie powoda R. Ł., k. 234-236, przesłuchanie powódki D. Ł., k. 235-236; przesłuchanie J. K., k. 235-236)

Po zawarciu umowy z 6 czerwca 2010 r. zbiorniki zostały przetransportowane do siedziby firmy powodów w P. koło O.. Transport zbiorników, z uwagi na ich duże gabaryty, wymagał zapewnienia konwoju złożonego z dwóch tirów i pilota. Związane z tym koszty ponieśli powodowie.

Po przetransportowaniu zbiorników do P., nie zostały one przez powodów ujęte w ewidencji środków trwałych, a także powodowie nie wykazywali ich w rozliczeniach podatkowych w celu zmniejszenia zobowiązań podatkowych w związku z amortyzacją ich wartości.

Po przetransportowaniu zbiorników do P. nie zostały one podłączone do czynnej linii technologicznej, wykorzystywanej wówczas przez powodów do produkcji. Powodowie napełnili natomiast zbiorniki p. w ilości 22,96 ton, który następnie sprzedali stronie pozwanej. W związku z powyższym w dniu 24 sierpnia 2010 r. powódka D. Ł. wystawiła fakturę VAT nr (...), w której obciążyła pozwaną spółkę kwotą 192.223,49 zł. Przechowywany w zbiornikach p., należący do strony pozwanej, był przez powodów podgrzewany w celu utrzymania jego przydatności do użytku. Ponoszone w związku z tym koszty ponosili powodowie.

W dniu 21 listopada 2011 r. powódka odkupiła p. znajdujący się w zbiornikach od pozwanej spółki.

(Dowód: faktura VAT z 24 sierpnia 2010 r., k. 84; faktura VAT proforma z 21 listopada 2011 r., k. 85; dowód zapłaty, k. 86; akta Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu o sygn. X Gc 880/11; akta Ds. 1572/11; zeznania świadka B.P., k. 200-201; przesłuchanie powoda R. Ł., k. 234-236, przesłuchanie powódki D. Ł., k. 235-236; przesłuchanie J. K., k. 235-236)

Ostatecznie pomiędzy stronami nie doszło do założenia spółki do produkcji (...), jak również prezes zarządu strony pozwanej J. K. nie wywiązał się z uzgodnień dotyczących przeniesienia na rzecz powodów własności zbiorników w zamian za redukcję długów spółki (...).

W lutym 2011 r. pozwana spółka, reprezentowana przez J. K. sprzedała zbiorniki za kwotę ponad 570 tysięcy zł na rzecz osoby trzeciej (R. R.), nie informując o tym powodów.

W dniu 29 lipca 2011 r. w Prokuraturze Rejonowej w Oleśnicy wszczęto śledztwo w sprawie przywłaszczenia w dniu 2 lutego 2011 r. w P. przez R. Ł. i D. Ł. dwóch zbiorników do magazynowania substancji chemicznych oraz stacji mieszającej o wartości 571.950 zł na rzecz R. R..

W toku śledztwa ustalono m.in., że powyższe zbiorniki oraz stacja mieszająca zostały dostarczone do zakładu produkcyjnego firmy (...) w P., gdzie miały służyć do prowadzenia wspólnej działalności gospodarczej w spółce J. K. z R. Ł. i D. Ł.. Na skutek braku porozumienia w zakresie powołania spółki J. K. zbył wskazane zbiorniki i stacje mieszającą R. R., lecz z uwagi na nie wydanie przedmiotu sprzedaży nabywcy, własność tych ruchomości wróciła do J. K.. R. Ł. i D. Ł. odmówili w dniu 2 lutego 2011 r. wydania przedmiotu sprzedaży R. R.. Powodowie nie mieli wówczas pewności co do tego, czy R. R. miał prawo do tych rzeczy, tym bardziej, że faktura zakupu jaką przedstawił opiewała na kwotę 571.950 zł a nie na kwotę 189.100 zł jaka wynikała z faktury zakupu z firmy (...) – (...) w G.z czerwca 2010 r.

Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2011 r. umorzono śledztwo w sprawie przywłaszczenia w dniu 2 lutego 2011 r. w P. przez R. Ł. i D. Ł. dwóch zbiorników do magazynowania substancji chemicznych oraz stacji mieszającej, wobec braku danych dostatecznie potwierdzających zaistnienie przestępstwa.

(Dowód: akta Ds. 1572/11; przesłuchanie powoda R. Ł., k. 234-236, przesłuchanie powódki D. Ł., k. 235-236; przesłuchanie J. K., k. 235-236)

W dniu 18 listopada 2011 r. powodowie D. Ł. i R. Ł. jako nabywcy zawarli z pozwaną spółką (...) sp. z o.o. w P. w formie aktu notarialnego umowę kupna – sprzedaży zbiornika (...) o numerze fabrycznym (...) (...) (dodatkowy numer (...)) i zbiornika (...) o numerze fabrycznym (...) (...) (dodatkowy numer (...)) z zastrzeżeniem prawa własności na rzecz sprzedającego do czasu uiszczenia ceny sprzedaży przez kupujących.

Cena sprzedaży, ustalona w wysokości 300 tysięcy zł plus VAT, miała być płatna w dwóch ratach, z czego pierwsza rata w kwocie 100 tysięcy zł netto plus VAT miała być uiszczona do dnia 24 listopada 2011 r., natomiast druga rata w kwocie 200 tysięcy zł netto plus VAT miała być uiszczona do dnia 15 stycznia 2012 r.

Zgodnie z umową stron, w przypadku braku zapłaty ceny sprzedaży w pełnej wysokości, pozwana spółka była uprawniona do odstąpienia od umowy w terminie do 31 marca 2012 r., a w razie skutecznego złożenia przez pozwaną spółkę oświadczenia woli w tym zakresie, powodowie zobowiązali się do dostarczenia przedmiotu umowy na swój koszt do siedziby strony pozwanej.

W umowie J. K. w imieniu (...) sp. z o.o. w P. oświadczył, że powyższe zbiorniki wraz ze stacją mieszania p. znajdowały się w posiadaniu małżonków D. Ł. oraz R. Ł. od 8 września 2010 r. i od tego czasu do chwili obecnej były przez nią wykorzystywane w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej zgodnie z ich przeznaczeniem, co małżonkowie D. Ł. oraz R. Ł. potwierdzili, oświadczając iż do przedmiotowych rzeczy nie posiadali żadnego tytułu prawnego.

(Dowód: akt notarialny Rep. A nr (...) z 18 listopada 2011 r., k. 13-20; przesłuchanie powoda R. Ł., k. 234-236, przesłuchanie powódki D. Ł., k. 235-236; przesłuchanie J. K., k. 235-236)

W związku z zawarciem w/w umowy, tytułem zapłaty części ceny, powodowie dokonali na rzecz strony pozwanej zapłaty kwoty w łącznej wysokości 239.250 zł, w tym: w dniu 21 listopada 2011 r. kwoty 119.250 zł, w dniu 18 stycznia

2012 r. kwoty 30.000 zł, w dniu 19 stycznia 2012 r. kwoty 30.000 zł, w dniu 20 stycznia 2012 r. kwoty 20.000 zł, w dniu 25 stycznia 2012 r. kwoty 20.000 zł i w dniu 3 lutego 2012 r. kwoty 20.000 zł.

(Dowód: faktura VAT Proforma (...), k. 21; potwierdzenia przelewów bankowych, k. 22-28; przesłuchanie powoda R. Ł., k. 234-236, przesłuchanie powódki D. Ł., k. 235-236; przesłuchanie J. K., k. 235-236)

W dniu 10 lutego 2012 r. pozwana spółka odstąpiła od umowy sprzedaży z dnia 18 listopada 2011 r. Jako przyczynę odstąpienia od umowy strona pozwana podała brak zapłaty przez powodów drugiej pełnej raty ceny w kwocie 200.000 zł. Jednocześnie spółka wezwała powodów do zdemontowania oraz dostarczenia zbiorników i stacji mieszkania p. na własny koszt pod adres spółki.

W dniu 14 lutego 2012 r. pozwana spółka wystawiła notę obciążeniową nr (...), w której obciążyła powodów wynagrodzeniem za bezumowne korzystanie ze zbiorników za okres od 8 września 2010 r. do 8 lutego 2012 r., tj. za 17 miesięcy w łącznej kwocie 425.000 zł (25.000 zł x 17).

W piśmie z dnia 15 lutego 2012 r. pozwana spółka złożyła oświadczenie o potrąceniu w/w kwoty z tytułu bezumownego korzystania ze zbiorników z wierzytelnością powodów w kwocie 239.250 zł z tytułu zwrotu uiszczonej ceny sprzedaży.

W okresie od czerwca 2010 r. do lutego 2012 r. pozwana spółka nigdy nie zwracała się do powodów z żądaniem zapłaty za bezumowne korzystanie ze zbiorników.

(Dowód: pismo z 10 lutego 2012 r. wraz z oświadczeniem o odstąpieniu od umowy, k. 29-30; oświadczenie o potrąceniu wraz z wezwaniem do zapłaty, k. 31; nota obciążeniowa, k. 32, przesłuchanie powoda R. Ł., k. 234-236, przesłuchanie powódki D. Ł., k. 235-236; przesłuchanie J. K., k. 235-236)

W piśmie z dnia 20 lutego 2012 r. powodowie wezwali pozwaną spółkę do zapłaty kwoty 239.000 zł. Ponadto powodowie poinformowali spółkę, że do czasu spełnienia w/w świadczenia pieniężnego korzystają z prawa zatrzymania zbiorników, wynikającego z art. 496 k.c. Powodowie zakwestionowali także skuteczność złożonego przez spółkę zarzutu potrącenia argumentując, że roszczenie o zapłatę odszkodowania za bezumowne korzystanie ze zbiorników było nieuzasadnione.

(Dowód: wezwanie do zapłaty, k. 33-34; przesłuchanie powoda R. Ł., k. 234-236, przesłuchanie powódki D. Ł., k. 235-236; przesłuchanie J. K., k. 235-236)

W dniu 8 marca 2012 r. pozwana spółka wystawiła notę obciążeniową nr (...), w której obciążyła powodów wynagrodzeniem za bezumowne korzystanie ze zbiorników za okres od 9 lutego 2010 r. do 8 marca 2012 r. w kwocie 25.000 zł.

(Dowód: nota obciążeniowa, k. 35)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie nie było sporne, że w dniu 18 listopada 2011 r. powodowie D. Ł. i R. Ł. jako nabywcy zawarli z pozwaną spółką (...) sp. z o.o. w P. w formie aktu notarialnego umowę kupna – sprzedaży zbiornika (...) o numerze fabrycznym (...) (...) (dodatkowy numer (...)) i zbiornika (...) o numerze fabrycznym (...) (...) (dodatkowy numer (...)) z zastrzeżeniem prawa własności na rzecz sprzedającego do czasu uiszczenia ceny sprzedaży przez kupujących. Z analizy treści umowy z 18 listopada 2011 r., zawartej w formie aktu notarialnego (k. 13-20) wynikało, że cena sprzedaży, ustalona w wysokości 300 tysięcy zł plus VAT, miała być płacona w dwóch ratach, z czego pierwsza rata w kwocie 100 tysięcy zł netto plus VAT miała być uiszczona do dnia 24 listopada 2011 r., natomiast druga rata w kwocie 200 tysięcy zł netto plus VAT miała być uiszczona do dnia 15 stycznia 2012 r. Ponadto zgodnie z umową stron, w przypadku braku zapłaty ceny sprzedaży w pełnej wysokości, pozwana spółka była uprawniona do odstąpienia od umowy w terminie do

31 marca 2012 r., a w razie skutecznego złożenia przez pozwaną spółkę oświadczenia woli w tym zakresie, powodowie zobowiązali się do dostarczenia przedmiotu umowy na swój koszt do siedziby strony pozwanej. Pomiędzy stronami nie było także sporu co do tego, że w związku z zawarciem w/w umowy, tytułem zapłaty części ceny, powodowie dokonali na rzecz strony pozwanej zapłaty kwoty w łącznej wysokości 239.250 zł, w tym: w dniu 21 listopada 2011 r. kwoty 119.250 zł, w dniu 18 stycznia 2012 r. kwoty 30.000 zł, w dniu 19 stycznia 2012 r. kwoty 30.000 zł, w dniu 20 stycznia 2012 r. kwoty 20.000 zł, w dniu 25 stycznia 2012 r. kwoty 20.000 zł i w dniu 3 lutego 2012 r. kwoty 20.000 zł (potwierdzenia przelewów bankowych, k. 22-28). Nadto pomiędzy stronami bezspornym było, że z powodu braku zapłaty przez powodów pełnej ceny, w dniu 10 lutego 2012 r. pozwana spółka odstąpiła od umowy sprzedaży z dnia 18 listopada 2011 r. Strona pozwana w odpowiedzi na pozew (k. 104 i n.) przyznała powyższe okoliczności.

W rozpoznawanej sprawie istota sporu sprowadza się do ustalenia czy z związku ze skutecznym odstąpieniem przez stronę pozwaną od w/w umowy sprzedaży, powodowie mogli zasadnie domagać się zwrotu uiszczonych kwot w kwocie 239.250 zł. W szczególności spornym w sprawie było czy obciążenie powodów przez pozwaną spółkę odszkodowaniem za bezumowne korzystanie ze zbiorników było zasadne, a w konsekwencji czy podniesiony przez spółkę zarzut potrącenia w/w wierzytelności z dochodzoną pozewem kwotą był skuteczny. Z dowodów w postaci noty obciążeniowej (k. 32) i oświadczenia o potrąceniu wraz z wezwaniem do zapłaty (k. 31) wynikało bowiem, że w dniu 14 lutego 2012 r. pozwana spółka już po odstąpieniu od umowy sprzedaży z 18 listopada 2011 r. wystawiła notę obciążeniową nr 1/02/2012, w której obciążyła powodów wynagrodzeniem za bezumowne korzystanie ze zbiorników za okres od 8 września 2010 r. do 8 lutego 2012 r., tj. za 17 miesięcy w łącznej kwocie 425.000 zł (25.000 zł x 17). Natomiast w piśmie z dnia 15 lutego 2012 r. pozwana spółka złożyła oświadczenie o potrąceniu w/w kwoty z tytułu bezumownego korzystania ze zbiorników z wierzytelnością powodów w kwocie 239.250 zł z tytułu zwrotu uiszczonych kwot sprzedaży.

Dokonując rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze, że pozwana spółka nie wykazała, że w okresie od momentu przetransportowania zbiorników do zakładu produkcyjnego (...)w P.koło O.do momentu zawarcia umowy sprzedaży z dnia 18 listopada 2011 r., powodowie faktycznie korzystali z tych zbiorników i wykorzystywali je do prowadzenia działalności gospodarczej. Po przetransportowaniu zbiorników do P., nie zostały one bowiem przez powodów ujęte w ewidencji środków trwałych, a także powodowie nie wykazywali ich w rozliczeniach podatkowych, w celu zmniejszenia zobowiązań podatkowych, w związku z amortyzacją ich wartości. Ponadto z przesłuchania powodów wynikało, że po przetransportowaniu zbiorników do P.nie zostały one podłączone do czynnej linii technologicznej, wykorzystywanej wówczas przez powodów do produkcji. Sąd dał wiarę twierdzeniom powodów w tym zakresie mając na uwadze, że zeznania te były spójne z innymi dowodami, w tym w szczególności z fakturą VAT z 24 sierpnia 2010 r. (k. 84). Wynikało z niej, że po przetransportowaniu zbiorników na terenie przedsiębiorstwa powódki zostały one napełnione p. w ilości 22,96 ton, który następnie został sprzedany stronie pozwanej. W związku z powyższym w dniu 24 sierpnia 2010 r. powódka D. Ł.wystawiła fakturę VAT nr (...), w której obciążyła pozwaną spółkę kwotą 192.223,49 zł. Powyższe okoliczności wskazywały, że w tym okresie ze zbiorników de facto korzystała pozwana spółka. Dopiero bowiem w dniu 21 listopada 2011 r., a więc już po zawarciu umowy kupna – sprzedaży zbiorników powódka D. Ł.odkupiła p.znajdujący się w zbiornikach od pozwanej spółki. Na okoliczność korzystania ze zbiorników przez pozwaną spółkę a nie powodów w analizowanym okresie świadczyła także w ocenie Sądu treść umowy z 18 listopada 2011 r. (akt notarialny Rep. A nr (...), k. 13-20). W powyższej umowie zawartej w formie aktu notarialnego J. K.w imieniu (...) sp. z o.o.w P.oświadczył, że powyższe zbiorniki wraz ze stacją mieszania p.znajdowały się w posiadaniu małżonków D. Ł.oraz R. Ł.od 8 września 2010 r. i od tego czasu do chwili obecnej były przez nią wykorzystywane w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej zgodnie z ich przeznaczeniem, co małżonkowie D. Ł.oraz R. Ł.potwierdzili, oświadczając iż do przedmiotowych rzeczy nie posiadali żadnego tytułu prawnego. Z wykładni w/w oświadczeń woli, a w szczególności z użytego zaimka „nią” wynikało, że ze zbiorników korzystała pozwana spółka, pomimo tego, że pozostawała ona w posiadaniu powodów. Założyć należało bowiem, że gdyby intencją stron było potwierdzenie, że ze zbiorników korzystali powodowie, w umowie zostałby wówczas wykorzystany zaimek „nich”, co jednak nie miało miejsca. Powyższa wykładnia była przy tym zbieżna z treścią faktury VAT nr (...), z której wynikało, że znajdujący się w zbiornikach p.został sprzedany pozwanej spółce.

Niezależnie od powyższego, za uzasadnione należało uznać stanowisko powodów, że w okresie od momentu dostarczenia spornych zbiorników do firmy powodów do momentu zawarcia przez powodów z pozwaną spółką umowy kupna - sprzedaży z dnia 18 listopada 2011 r., strony mógł łączyć co najwyżej stosunek użyczenia w/w zbiorników. Wskazywał na to całokształt okoliczności w jakich doszło do zakupu zbiorników od B.P., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) (...)” w G.. Z analizy zgromadzonych w sprawie dowodów, w tym akt sądowych Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto i akt sprawy karnej Ds. 1572/11 wynikało, że w pierwszej połowie 2010 r. powódka D. Ł. wraz z mężem R. Ł., w związku ze zmianą profilu prowadzonej działalności gospodarczej, podjęli decyzję o nabyciu do zakładu produkcyjnego (...)w P.koło O.dwóch zbiorników do przechowywania komponentu do produkcji (...), tzw. p., należących do B.P.prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) (...)” w G.. Sąd ustalił, że w tym okresie powodowie w ramach działalności gospodarczej współpracowali z J. K., prezesem zarządu i głównym udziałowcem (...) sp. z o.o.w P.i (...) sp. z o.o.w S.. W pierwszej połowie 2010 r. należąca do J. K.(...)sp. z o.o. w S.była u powodów zadłużona na kwotę około 300 tysięcy zł z tytułu dostawy towarów, co wynikało z przedłożonych przez powodów dowodów w postaci faktur VAT i dokumentów WZ (k. 41-83). Ponadto w oparciu o przesłuchanie stron Sąd ustalił, że w związku z planami powołania przez strony spółki do produkcji (...), a także chęcią uzyskania przez J. K.faktury kosztowej oraz ewentualnie zamierzeniami rozliczenia długu w/w spółki (...)poprzez jego redukcję w zamian za przeniesienie zbiorników, powodowie D. Ł.i R. Ł.wspólnie z J. K.podjęli decyzję, że w/w zbiorniki do przechowywania p.zostaną zakupione formalnie przez pozwaną spółkę (...) sp. z o.o.w P., natomiast zostaną dostarczone bezpośrednio do siedziby firmy powodów w P.koło O.. W przypadku założenia spółki w/w zbiorniki miały zostać wniesione do niej w formie aportu przez stronę pozwaną, w przeciwnym przypadku własność zbiorników miała zostać przeniesiona na powodów w zamian za redukcję długów spółki (...). W ocenie Sądu powyższe okoliczności w jakich doszło do objęcia przez powodów w/w zbiorników we władanie wskazywały, że do momentu sfinalizowania ostatecznych rozmów i zamiarów odnośnie zbiorników, tj. powołania spółki bądź przeniesienia ich własności na powodów w zamian za redukcję długów spółki (...)strony łączyła co najwyżej umowa użyczenia w/w zbiorników. Strony nie umówiły się bowiem wówczas, z uwagi na wspólne plany biznesowe oraz poprawne relacje koleżeńskie łączące ich wówczas, że w tym okresie pozwanej spółce będzie się należało z tego tytułu jakiegokolwiek wynagrodzenie. Podkreślić należy, że w okresie od czerwca 2010 r. do lutego 2012 r. pozwana spółka nigdy nie zwracała się do powodów z żądaniem zapłaty za bezumowne korzystanie ze zbiorników. Ponadto, do podobnych wniosków prowadziła także analiza akt sprawy karnej Ds. 1572/11, która ostatecznie zakończyła się umorzeniem śledztwa w sprawie przywłaszczenia w dniu 2 lutego 2011 r. w P.przez R. Ł.i D. Ł.dwóch zbiorników do magazynowania substancji chemicznych oraz stacji mieszającej, wobec braku danych dostatecznie potwierdzających zaistnienie przestępstwa. W toku śledztwa ustalono bowiem m.in., że powyższe zbiorniki oraz stacja mieszająca zostały dostarczone do zakładu produkcyjnego firmy (...)w P., gdzie miały służyć do prowadzenia wspólnej działalności gospodarczej w spółce (...)z R. Ł.i D. Ł.. Dopiero na skutek braku porozumienia w zakresie powołania spółki J. K. zbył wskazane zbiorniki i stacje mieszającą R. R., lecz z uwagi na nie wydanie przedmiotu sprzedaży nabywcy, własność tych ruchomości wróciła do J. K.. Ponadto Sąd miał na uwadze, że powyższa kwestia odpłatności za zbiorniki nie była także poruszana już po pogorszeniu się wzajemnych relacji pomiędzy stronami, co nastąpiło najpóźniej w lutym 2011 r. Wówczas to prezes zarządu strony pozwanej J. K.ostatecznie odmówił wywiązania się z zobowiązania dotyczącego przeniesienia na rzecz powodów własności zbiorników w zamian za redukcję długów spółki (...), natomiast sprzedał je za kwotę ponad 570 tysięcy zł na rzecz osoby trzeciej (R. R.), nie informując o tym powodów. Sąd stwierdził, że powyższa kwestia odpłatności za zbiorniki nie była także poruszana w umowie sprzedaży z dnia 18 listopada 2011 r. Dopiero po odstąpieniu od powyższej umowy, co nastąpiło 17 miesięcy po ich dostarczeniu i zamontowaniu w zakładzie powodów strona pozwana po raz pierwszy wystąpiła wobec nich z tego typu żądaniem.

Reasumując Sąd uznał, że w okresie od momentu przetransportowania i zamontowania zbiorników w zakładzie produkcyjnym (...)w P.koło O.do momentu zawarcia umowy sprzedaży z dnia 18 listopada 2011 r. powodowie nie korzystali ze zbiorników do prowadzenia działalności gospodarczej. W przypadku przyjęcia odmiennej oceny w tym zakresie, co według Sądu z powołanym przyczyn nie byłoby jednak uzasadnione, należało przyjąć, że strony łączył stosunek użyczenia w/w zbiorników do przechowywania p.. W konsekwencji należało uznać, że w tym okresie stronie pozwanej nie przysługiwało wynagrodzenie za korzystanie ze zbiorników. Niewątpliwie odszkodowanie za bezumowne

korzystanie ze zbiorników, nie przysługiwało stronie pozwanej również po zawarciu przez strony umowy sprzedaży z dnia 18 listopada 2011 r. W tym okresie powodowi przysługiwał bowiem tytuł prawny do zbiorników. Także po odstąpieniu od w/w umowy przez spółkę, powodowie mogli wstrzymać się ze zwrotem zbiorników, na podstawie art. 496 k.c., z uwagi na przysługujące im prawo zatrzymania, w związku z odmową zwrotu ceny przez spółkę.

Niezależnie od powyższego, Sąd miał na względzie, że w toku procesu strona pozwana w żaden sposób nie wykazała, a na niej ciążył ciężar dowodu w tym zakresie, stosownie do art. 6 k.c., wysokości przedstawionej do potrącenia kwoty w wysokości 425.000 zł. Odnośnie wysokości należnego wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z cudzej rzeczy w doktrynie przyjmuje się założenie, że właściwą kwotą będzie tu taka, „którą posiadacz musiałby zapłacić właścicielowi, gdyby jego posiadanie opierało się na prawie” (zob. S. Rudnicki, Komentarz do kodeksu cywilnego, s. 317, E. Gniewek, Komentarz do art. 224 k.c., Lex), bądź też wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy obejmuje to wszystko, co uzyskałby właściciel, gdyby ją wynajął, wdzierzał lub oddał do odpłatnego korzystania na podstawie innego stosunku prawnego (por. E. Skowrońska-Bocian (w:) Kodeks cywilny. Komentarz, s. 532). Poglądy doktryny i orzecznictwa w tym zakresie należy uznać za utrwalone. W toku procesu strona pozwana, będąca uczestnikiem obrotu gospodarczego i reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, nie wykazała jakie są rynkowe stawki za wynajem tego typu urządzeń produkcyjnych, jak również nie wniosła dowodu z opinii biegłego w tym zakresie. Nadto podkreślić należało przy tym, że powyższe zbiorniki zostały nabyte przez pozwaną spółkę w dniu 6 czerwca 2010 r. od B.P., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...)– (...)” w G.za cenę 155.000 zł netto plus VAT. Już choćby z tego powodu wysokość przedstawionej do potrącenia kwoty 425.000 zł za bezumowne z nich korzystanie przez okres 17 miesięcy należało uznać za znacząco wygórowane. Przedstawiona do potrącenia kwota stanowiła bowiem równowartość prawie trzykrotności ceny zakupu w/w zbiorników. Dodać należało także, że w/w zbiorniki w dacie przetransportowania ich do zakładu produkcyjnego powodów stanowiły rzeczy używane, a zatem także z tego powodu odnoszenie stawki za bezumowne z nich korzystanie do ceny nowych zbiorników nie było uzasadnione.

Z tych względów Sąd stwierdził, że zarzut potrącenia, podniesiony przez pozwaną spółkę w piśmie z dnia 15 lutego 2012 r. (k. 31), nie był skuteczny. Strona pozwana nie wykazała bowiem w toku niniejszej sprawy w dostatecznym stopniu, że przysługiwała jej wierzytelność wobec powodów w kwocie 425.000 zł z tytułu bezumownego korzystania ze zbiorników. W związku z tym po rozwiązaniu umowy sprzedaży z dnia 18 listopada 2011 r., strona pozwana obowiązana była zwrócić powodowi otrzymaną od nich cenę w wysokości 239.250 zł. W myśl bowiem do art. 494 k.c. in principe strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy, w tym w szczególności również uiszczoną cenę. Z chwilą skutecznego złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy odpada bowiem podstawa prawna spełnionych już świadczeń, co powoduje konieczność przywrócenia stanu rzeczy sprzed zawarcia umowy i rozliczenie się przez strony z tego, co każda z nich otrzymała. Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że roszczenie o zapłatę kwoty 239.250 zł tytułem zwrotu ceny po rozwiązaniu umowy sprzedaży było zasadne, w związku z czym uwzględnił w całości żądanie pozwu, o czym orzekł jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie co do odsetek Sąd wydał w oparciu o art. 481 k.c. i art. 455 k.c. W rozpoznawanej sprawie powodowie domagali się zapłaty odsetek ustawowych od należności głównej od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 27 marca 2012 r. Wezwanie do zapłaty spornej kwoty w terminie 7 dni zostało skierowane do strony pozwanej w piśmie z dnia 20 lutego 2012 r. i w tym dniu zostało nadane na adres pozwanej spółki listem poleconym (k. 33-34). W związku z powyższym, sporne roszczenie o zapłatę kwoty 239.250 zł, stało się wymagalne około miesiąca przed wniesieniem pozwu w rozpoznawanej sprawie. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uwzględnił w całości roszczenie o zapłatę odsetek ustawowych i zasądził je od należności głównej od dnia 27 marca 2012 r. do dnia zapłaty, o czym orzekł jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w punkcie II wyroku znalazło oparcie w brzmieniu art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Żądanie takie powodowie zgłosili w pozwie. Żądanie pozwu zostało w całości uwzględnione, a zatem pozwana spółka obowiązana była zwrócić powodowi koszty procesu, na które

złożyły się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 11.963 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 7200 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.